

საქმე # 010100118002477900

საქმე N1-495/18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

27.06. 2018 წელი

ქ. ბათუმი

ბათუმის საქალაქო სასამართლო
მოსამართლე - ვიოლეტა ფორჩხიძე
სხდომის მდივანი - ნატია დევაძე

ბრალდების მხარე

პროკურორი - ალექსანდრე

ბრალდებული: ბექა

მამის სახელი: რატი

დაბადებული: 2-01.1985 წელი

პირადი ნომერი: 6-3

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: არა

ოჯახური მდგომარეობა: დაოჯახებული

ნასამართლობა: არ მქონე

რეგისტრაციის/ფაქტობრივი მისამართი: ხელვაჩაურის რაიონი სოფელი
ფაქტობრივი

ადვოკატი - მერაბ

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე
მუხლის პირველი ნაწილი (2018 წლის 15 ივნისამდე მოქმედი რედაქციით)

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე
N171130518006

1. აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი :

სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 13 მაისს, დაახლოებით 13:00 საათზე, ქ.ბათუმში, ტბელ აბუსელიძის N2--ში მდებარე ჰიპერმარკეტ „კ-----ში“ მყოფ თე-----ს, მეუღლემ (ოჯახის წევრმა) ბე-----ძემ, დაუკავშირდა ტელეფონის საშუალებით და დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, რის გამოც თე-----ს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2.ქმედების სამართლებრივი აღწერა
ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან
გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში

2.1. საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არცერთი მტკიცებულება სადავო არაა და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს (იხ. 2018 წლის 27 ივნისის სასამართლოს სხდომის ოქმი).

2.2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის "დ" ქ/პუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი, მათში ასახული ფაქტობრივი გარემოებებით გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

2.3. ბრალდებულმა ბე-----ძემ დაადასტურა, რომ 2018 წლის 13 მაისს, დაუკავშირდა ტელეფონის საშუალებით და დაემუქრა მეუღლეს - თე-----ს, რასაც აღიარებს და ინანიებს; შვილის გამო აღელდა და ქცევა ვერ გააკონტროლა;

2.4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობა დადგენილია **ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარისთვის, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.**

2.5. საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი,

მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

2.6. საქმეში არსებული მონაცემებით დადგენილია, რომ ბრალდებული ბე-----ძე ქორწინებაში იმყოფება თე-----თან.

2.8. აღნიშნულიდან გამომდინარე, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობით (მოწმეების: თე-----ის, ჯე-----ს დაკითხვის ოქმები, ბრალდებულ ბე-----ძის დაკითხვის ოქმი, მობილური ტელეფონის დათვალიერების ოქმი, თე-----ის მიერ წარმოდგენილი მოკლე ტექსტური შეტყობინებების ასლები და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობა) სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა ბე-----ძემ ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარისთვის, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა ბე-----ძემ მის მიერ განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რის გამოც, იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ;

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. ბრალდებული აღიარებს ჩადენილ ქმედებას; პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გამოვლენილა;

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

5.2. საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას,

მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

5.3. საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სამართლიანობის აღდგენის კუთხით მნიშვნელოვანია არა მხოლოდ პირის მსჯავრდება ჩადენილი ქმედებისათვის, არამედ ამ ქმედებისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრაც, რამაც უნდა მოახდინოს დაზარალებულებისათვის მიყენებული ტკივილის და უფლებების დარღვევის კომპენსირება.

საქმეში წარმოდგენილი უდავო მტკიცებულებით დადასტურებულია, რომ დაზარალებულს ბრალდებულის მიმართ პრეტენზია არა აქვს;

ბე-----ძეს სასჯელი უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 15 ივნისამდე მოქმედი რედაქციით), ვინაიდან ამ პერიოდიდან განხორციელებული ცვლილების თანახმად საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში 11¹-151-ე მუხლში ცვლილება შევიდა სასჯელის ნაწილში, კერძოდ დაემატა დამატებითი სასჯელი - იარაღთაღნ დაკაშირებული უფლების შეზღუდვა;

ბე-----ძემ დანაშაულებრივი ქმედება ჩაიდინა 2018 წლის 13 მაისს;

საქართველოს სსკ-ის მე-3 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სისხლის სამართლის კანონს, რომელიც აუქმებს ქმედების დანაშაულებრიობას, ან ამსუბუქებს სასჯელს აქვს უკუძალა. სისხლის სამართლის კანონს, რომელიც აწესებს ქმედების დანაშაულებრიობას, ან ამკაცრებს სასჯელს უკუძალა არა აქვს.

**ამავც მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, თუ დანაშაულის ჩადენიდან განაჩენის გამოტანამდე სისხლის სამართლის კანონი რამდენჯერმე შეიცვალა, გამოიყენება ყველაზე მსუბუქი კანონი. შესაბამისად ბე-----
--ძეს სასჯელი უნდა განესაზღვროს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი**

ნაწილით - 2018 წლის 15 ივნისამდე მოქმედი რედაქციით;

5.4. სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.5. ამდენად, მოცემულ შემთხვევაში, **ბე-----ძის** მიმართ სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას, ასევე იმ გარემოებებს, რომ მის მიერ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, კმაყოფაზე ყავს ოჯახის წევრები, მათ შორის მცირეწლოვანი შვილი, - თვლის, რომ მას სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით - სანქციით გათვალისწინებული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთის სახით, რაც ჩათვლილი იქნება პირობითად, რათა მისი ქცევა გარკვეული პერიოდით გაკონტროლებული იქნეს, რადგან ბრალდებულის საზოგადოებისაგან იზოლირების აუცილებლობა სახეზე აღარ არის; აღნიშნული კი ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის, მისი საზოგადოებრივი საშიშროებისა და **ბე-----ძის** პიროვნების გათვალისწინებით - სრულად შეესაბამება სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის ინტერესს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 268-ე, 269-ე, 271-ე, 274-ე მუხლებით, 277-ე, 279-ე, 292-ე და 293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ბრალდებული ბე-----ძე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2018 წლის 15 ივნისამდე მოქმედი რედაქციით) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **თავისუფლების აღკვეთა 08 (რვა) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩაეთვალოს პირობით 01 (ერთი) წლისა და 06 (ექვსი) თვის გამოსაცდელი ვადით.**

მსჯავრდებულ ბე-----ძის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის

ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლოს სხდომის დარბაზიდან.

მსჯავრდებულ ბე-----ძეს სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 14 მაისიდან 2018 წლის 27 ივნისის ჩათვლით პერიოდი.

პირობით მსჯავრდებულის ბე-----ძის ყოფაქცევაზე კონტროლის განხორციელება დაევალოს საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით პრობაციის ბიუროს, მსჯავრდებულს კი დაევალოს პრობაციის ოფიცრის თანხმობის გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

განაჩენი რეაგირებისათვის გადაეგზავნოს შესაბამის პენიტენციურ დაწესებულებას და პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქუჩა N32), ბათუმის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ვიოლეტა ფორჩხიძე